

1948-09-10

AFSENDER

Carl-Henning Pedersen

MODTAGER

Else Alfelt, Vibeke Alfelt, Kari-Nina Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Island

Modtagersted:

Danmark, København

Omtalte personer:

Sveinn Björnsson

Ásta Eiríksdóttir

Jón Engilberts

Egill Jacobsen

Asger Jorn

Martin Larsen

Halldór Laxness

Tove Ólafsson

Thorvald Skúlason

Erick Stuckmann

Arkivplacering:

Carl-Henning Pedersen & Else Alfelts

Museum, arkiv M1

DOKUMENTINDHOLD

Carl-Henning Pedersen opholder sig på Island og skriver hjem til familien. Han repræsenterer de danske kunstnere på en udstilling, der netop er åbnet i Reykjavik. Udstillingen beskriver han som meget jævn og det danske bidrag til udstillingen som det mest dominerende. I forbindelse med åbningen har han fået et godt indtryk af den Islandske præsident som han besøger. Han beskriver også at han med dette brev sender et billede af ham sammen med præsidenten (billedet er ikke længere vedlagt brevet).

Han fortæller at økonomien ikke er let at få til at hænge sammen, men at han har solgt lidt.

Han omtaler Høstudstillingen og Linien. Han nævner også at han har været på den islandske "september-udstillingen", hvor han fandt kunstnere for ufærdige til at blive inviteret til at udstille i Danmark. Han er dog åben for at man måske kunne invitere den islandske kunstner Thorvald Skúlason.

TRANSSKRIFTION

Island. Fredag 10. Sept. 48

Kære Else og mine to tøsebørn. Jeg fik jo jeres breve – det ene laa her i Reykjavik og ventede paa mig. Det andet fik jeg lige et øjeblik efter – da flyveren kom derude – og som havde mit med til jer. Kom I over til Bornholm? Det haaber jeg paa. Saa I kunde faa en ekstra ferie. Det er spændende med min store datter, Kari som er begyndt at gaa i skole. Føler hun sig meget stor? Det er en skam med de penge – men jeg haaber at I klarer den til jeg kommer hjem. Jeg var jo ogsaa lidt nervøs for hvordan jeg skulde klare den med penge her i Reykjavik – men pludselig havde jeg 1000 kr paa lommen – saa jeg følte mig rig igen. Der gik ikke noget skib fra Hornafjord hertil sidste Uge – saa jeg maatte flyve. Saa jeg laante 300 kr af Svavar – Flyvebilletten kostede 220 kr. Jeg skulde været fløjet om Lørdagen – og dagen kom – og man kunde intet se for taage – Saa jeg gik hele dagen og stirrede ud i taagen og haabede paa at den ville lette – men det satte bare i med regn – og saadan var det taage og regn hele Lørdagen og Søndagen. Først hen paa Mandagn lettede det og blev dejligt vejr igen – og saa kom flyveren. Vi sejlede over fjorden – over til flyvepladsen - over paa Sand-tangen. Jeg var jo meget spændt – og jeg glædede mig ogsaa til turen og det var en dejlig tur med udsigt ud over fjellene og jøklerne – højt oppe over Hekla fløj vi – man kunde se hvor den nye lava var strømmet Og det var sjovt at følge den landevej et stykke vi havde været sammen med Laxnes og Thingvallasøen. Men jeg blev klar

over at gaa syd om kysten til Hornafj. var umuligt. Der var i hundredvis af Elve. Men til Hest havde det været sjovt. Vi var paa nogle dejlige ture til hest inden jeg rejste fra Hornafj.

Jeg havde fantastisk ondt i ørene – da flyveren fløj ind over Reykjavik og i en stor bue – ud over vandet – landede paa den lille flyveplads. Vi blev kørt ind omtrent til Lækjartorv i bil og jeg stod der og tænkte hvad der nu var bedst af gøre. Jeg skulde jo ha ´ et sted at sove. Svavar og Asta var lidt forargede over at jeg ikke havde skrevet ind til Reykjavik – saa det var i orden – eller ogsaa var de maaske lidt nervøse for om jeg fik et sted at være. Jeg havde saa stille tænkt – at fik jeg nøglen til Svavars rum – kunde jeg da altid ligge der. Men af en eller anden grund var det som om at jeg ikke maatte komme i forbindelse med det rum. Og nøglen havde han givet til Solla – og han sagde i en forsigtig vending – at han havde disponeret over rummet – men hvad det var ville han ik sagde han ikke. Naa jeg stod der paa gaden – og alle folk fra bilen havde hvert sit sted og skulde hen – saa jeg lod min bagage blive staaende ved en bilstation – og gik hen og saa om der var nogle i udstillingsbygningen. Heldigvis var Alfred der – og han ringede saa hundrede gange i løbet af et par timer – førend vi traf Tove Olafson hjemme – og saa havde jeg et sted at sove.

Men allerede samme aften ringede olafson og spurgte Engilbert – om de ikke havde bestilt et hotelrum til mig. Og det havde de – saa næste dag flyttede jeg derhen. Det var i Studentergaarden – og ligger lige ved det nye Universitet. Men jeg sagde jo – hvem betaler det hotelrum – og det mente de var i orden. Struckmann kom jo hertil. De havde skrevet efter ham – og ladet forstaa – at det var meget nødvendigt at han kom. De har nok ikke her været tilfreds med at den danske representant var mig – naa det var nu lige meget, men jeg tænkte jo - at det med hotellet maatte saa Struckmann ordne. Men det fik jeg ikke meget ud af. Da han kom sagde jeg forsigtigt – at jeg ikke havde raad til at bo paa hotel – og da han ingenting sagde – saa flyttede jeg herhen til Gislason . Men for de to dage jeg boede der – kostede det 108 Kr – og for det havde jeg sovet i 2 nætter – og faaet morgenkaffe – og 2 gange middagsmad. Saa det var et Held at jeg kom derfra. Gislason begyndte straks med at sige – at han havde ingen penge – saa han havde ingen penge – men inden jeg fik set mig om – havde han alligevel købt en tegning for 300 Kr – og et par dage senere inviterede han 3 Arkitekter herhjem – og de købte hver en tegning for 400 Kr. stykket – og de to betalte med det samme. Saa nu har jeg til billetten hjem – og jeg haaber ogsaa at kunde betale Svavar – jeg skylder ham jo 1000 Kr i det hele – det ville jo være rart – om jeg fik det hele betalt. Men nu må vi se hvordan det gaar. I morgen kommer en redaktør for

Djoderiljen og ser paa mine ting. – og paa lørdag – et par til af Gislasons bekendte.

Men nu er det pludselig blevet svært at købe billetter til udlandet herfra. Jeg gik herop paa det forenede og jeg har bestilt Billet til den 23 Sept. med Dronningen – Jeg kunde ikke betale med islandsk Valuta. Kun hvis jeg havde danske kr. kunde jeg faa lov til at købe billet. Jeg maatte søge i Vidskiptanævnet og nu var jeg til Middag – Søndag paa hotel Borg hos den danske Minister – det er en ny mand – den anden – Brun er rejst – og han sagde – at det var meget svært at faa bevilget – og efter den nye lov som er kommet for 14 Dage side – havde han sendt en hel del danske hjem – paa konsulatets regning – selvfølgelig mod at de betaler – naar de kommer hjem. Saa det er muligt at jeg ogsaa kommer hjem paa den maade. Det er nu en skam – efter at jeg har faaet islandske penge. Men jeg maa jo hjem. Men saa snakkede jeg forleden aften med den danske Presseatache – Martin Larsen – og han sagde – at det kunde jeg ordne med ham med et billede. For jeg sagde jo at jeg havde ingen danske penge – at garantere med – Men nu vil jeg i morgen gaa op paa det nævn igen og høre nærmere. Det endte nemlig forleden dag med at jeg søgte om 70 isl kr. til drikkepenge – og det andet hun sagde – damen deroppe – forstod jeg ikke. Men hvordan det end gaar – saa er jeg altsaa hjemme ca. den 28 Sept. Hvis I er i byen saa hør efter paa det forenede – hvornaar. Men i aften er det saa slut med alle de middage. Jeg har aldrig været med til saa mange. Vi har ædt og drukket og røget Cigarer i kassevis. Billederne blev jo hængt op. Det er en meget jævn udstilling – maaske lidt under det jævne – med Danmark som lidt dominerende større billeder. Egill har tre – ret gode – men ellers er jeg allerede blevet bidt af de andre billeder. Der var en stor ferniseringsfest på hotel Borg. Saa var der turene til Thingvellir og Gullfoss og Geisir. Vipse og Kari skulde ha' set Geisir. Det var meget mærkeligt. De mærkeligste kogende vandhuller – ret store – og som kæmpediamanter – og Geisir: Vi laa over en time og ventede nede i en skaal og alt var roligt og vi solede os og snakkede – og pludselig – jorden tordnede – og i rædsel flygtede vi op af skaalen og et sekundt efter – vældede det kogende vand i store bølger ud over skaalen – og vand og damp steg i mægtige kaskader op. I de første øjeblikke efter havde jeg helt ondt i siden. Det er ikke ufarligt. Vi laa der og troede at vi det ville komme langsomt – og pludselig var det over os. Det er noget af det mærkeligste jeg har været ude for. Vejret var ogsaa dejligt – sol – saa der var regnbuer inde i vandstraalerne – det var imponerende. Gullfos var meget smukt – et meget stort vandfald – og dramatisk naar vandet falder ned i kløften. Det var en skam at I ikke naaede derhen. Men der gaar nu

bjærge hele vejen omkring – saa dem skulde I ha' passeret.

Den aften spiste vi så til middag med borgmesteren og nogle andre i det skihotel – vi passerede – inden vi kom ned i lavlandet – paa turen med laxnes. Men det er nu lidt hurtigt at gøre saadan en tur paa en dag. Vi var jo ikke saa længe derude – ved gullfos - 1 times tid – det er forlidt – men det var alligevel dejligt at se. Saa havde vi jo Middag og Bal ude paa Hotellet paa Thingvellir – og de dejligste nordlys paa himlen om natten da vi kørte hjem. Nu er her jo helt mørkt allerede ved halvti tiden.

En eftermiddag var vi paa besøg hos præsidenten paa Bessastadir – og blev flot beværtet. Jeg sender et billede med da vi blev fotograferet i Althingshuset med præsidenten i midten. Han var nu en meget sød mand – det kan man ikke sige andet. Men jeg blev jo efterhaanden lidt træt af mine kolleger som det saa smukt hedder. De var meget søde – men jeg følte mig alligevel lidt udenfor. Men nu er det jo overstaaet saa ærligt talt – kunde jeg godt ha' tænkt mig at rejse hjem nu – men jeg maa vente i 14 Dage. Ja 13 kun. Men i dag var saa redaktøren for Djoderiljen og saa billeder – og paa onsdag aften skal jeg hen og besøge ham.

Gislasons kone kom hjem i nat med flyveren. Hun sir - at hun spurgte efter dig en dag inde i Tokanten – men de sagde du var rejst til Bornholm. Jeg naar jo ikke at overvære nogen af vore fødselsdage. Er det ikke snart mange aar siden vi har været samlet, Men min kære Else og Kari – jeg ønsker jer hjerteligt tillykke og haaber at I alle tre har det godt paa Bornholm.

I gaar var jeg henne og se en udstilling af "September" Synigin – der har aabnet et kunstgalleri – i en billedhuggers atelier. Det var alle de 181 abstrakte. De virker meget løse i det – som om de ikke ved hvad de gør – men de har heldigvis ikke nogen salonpræg – med undtagelse af ham Davidson – som kan minde lidt om Asger – Men det var alligevel rart at se oven på den nordiske kunst – der er altfor pæn.

Saavidt jeg forstod paa Svavar ville han blive her paa Island i Vinter. Og jeg gad vide om han sender billeder ned til Høstudstillingen. Han virkede paa det sidste saa underlig fjernt. Men det kan være fordi han ikke rigtigt var kommet i gang med at arbejde.

Det med Linien er vel forbi for længe siden. Naar udstillingen ikke var god – kan det ikke holde temperamentet oppe. Men vi grinede godt af Asger. Og haaber at han har faaet en klarere indstilling. Af dem paa Septembersynigin er der ikke rigtig nogen man kan invitere. De er for ufærdige. Saa skulde man invitere dem allesammen – som en gruppe – men jeg tror ikke alligevel. Man kunde maaske invitere Skulason - men nu ligger han halvdød paa Sygehuset. Han skulde nu alligevel ha' svaret os,

da vi ringede saa mange gange til ham i Sommer. Han mødte for 14 Dage siden en fuld mand paa hovedgaden – og han slog ham ned – saa han flækkede Kæben og brækkede det ene ben. En af dagene gaar jeg hen og besøger ham.

Nu i dag har jeg været ude og købe mig 2 par nye sokker og et sæt undertøj. Saa er jeg fri for at vaske her. Jeg ville også ha ´ haft en skjorte – men de havde ikke noget stort udvalg. I det hele taget er der ikke meget at købe her. I lørdags var jeg jo flot. Gislason laante en Smoking til mig – en tidligere kommunistisk ministers tøj. Men de andre var nu lidt skuffede over – at jeg ikke kom i fløjsbukser. Men det kan de sagtens sige bagefter. Men nu nok for denne gang. Hvis I har det godt paa Bornholm – er der jo ingen grund til ikke at blive der saa længe som I kan. Men jeg regner nu med at faa et brev fra jer – om hvorledes det gaar.

Og endnu en gang til lykke med fødselsdagene ja maaske for resten - er jeg hjemme på Karis fødselsdag. Men i alle tilfælde – til lykke – til lykke – og kys mine to søde tøsebørn fra mig og kærlige hilsener jeres henning og Hilsen fra Øli og Lise Gislason

Island. Fredag 10. Sept. 48.

Kære Tante og mine to søsøstre. Jeg fik jo jeres
brev - det lød læst her i Reykjavik og ventede på mig.
Det andet fik jeg lige et øjeblik efter - da flyveren kom
derinde - og som havde vist med til jer. Kom I over
til Barmhøst? ~~Jeg~~ Det håber jeg på. Så I kunne få
en ekstra ferie. Det er spændende med mine store søstre,
Kari som er begyndt at gå i skole. Føles hun sig
meget stor? Det er en skam med de penge - men
jeg håber at I skal den til jer kommer hjem. Jeg
var jo også lidt nervøs for hvordan jeg skulle klare
den med penge her i Reykjavik - men pludselig havde
jeg 1000 kr på kompen - så jeg følte mig rig igen.
Der gik ikke noget skit på flammegodt hvilket sikke
nye - så jeg måtte flyve. Så jeg lånte 300 kr
af Svava - Flyvebilens koster 220 kr. Jeg skulde
være færdig om torsdagen - og dagen kom - og man kunne
intet se for tåge - så jeg gik hele dagen og stirrede ud
i tågen og håbede på at den ville lette - men det
såb bare i med regn - og sådan var det lange og regn
hele torsdagen og fredagen. Først om på mandag lettede
det og så der dagligt blev igen - og så kom flyveren. Vi
sejlede over fjorden - over til flyvepladsen - over på Sand-
højen. Jeg var jo meget spændt - og jeg glædede mig
også til turen og det var en dejlig tur med indsigts
ind over fjeldene og jøkkene - højt oppe over stebles fløj
vi - man kunne se hvor den nye lava var strømmet.
Og det var sjovt at følge den lindning et stykke vi havde været

Sammen med Lænen og Hingvallasien. Men jeg blev
klar over at gaa syd om Rysen til Harnafj. var rimeligt.
Der var i timetallet af tolv. Men til Havn havde det været
gjort. Vi var paa nogle dejlige ture til Havn inden jeg rejste
fra Harnafj.

Jeg havde fantastisk ondt i æren - da flyverne fløj
ind over Reykjavik og i en stor bunt - ind over vandet -
landede paa den lille flyveplads. Vi blev Rast ind ombord
til Lægeartene i bitt og jeg stod der og tænkte hvad der
vi var bedst at gøre. Jeg skulde jo ha et sted at sove. Svava
og Asta var lidt forargede over at jeg ikke havde stillet
ind til Reykjavik - saa det var i orden - Ellers ogsaa var de
maaske lidt nervøse for om jeg fik et sted at sove. Jeg
havde saa stille tænkt - at fik jeg nogen til Svavas min-
skende jeg da altid ligge der. Men af en eller anden grund
blev det som om at jeg ikke maatte komme i forbindelse
med det rum. Og nogen havde han gjort til Lolla - og
han sagde i en fornøjelig flæmning - at han havde disponeret
over rummet - men hvad det var ville han ~~ikke~~ sige han
ikke. Men jeg stod der paa gaden - og alle folk fra Bitten
havde hørt sit sted og skulde hen - saa jeg lod min bagage
blive staaende ved en bilstation - og gik hen og saa
om der var nogle i indstilling bygninger. Heldigvis var
Alfred der - og han ringede saa hundrede gange i lokalet
et par timer - forind vi traf Torste Olafson hjemme - og saa
havde jeg et sted at sove.

F Men allerede samme aften ringede Oleppon og springer
Eugénierst - om de ikke havde bestilt et Hotelrum til mig.
Og det havde de - saa næste dag flyttede jeg derhen. Det
var i Stadenborgsgården - og ligger lige ved det nye Ministeriebt.
Men jeg sagde jo - hvem betaler det hotelrum - og det mente
de var i orden. Skomakeren kom jo herhi. De havde skrevet
efter ham - og ladet fortælle - at det var meget nødvendigt
at han kom. De har nok ikke her været tilfreds med
at den danske repræsentant var mig - men det var min lige meget.
men jeg tænkte jo - at det med hotellet - maatte saa
skomakeren ordne. Men det fik jeg ikke meget ud af.
Da han kom sagde jeg farsynligt - at jeg havde ikke råd
til at bo paa hotel - og da han ingenlunde sagde - saa
flyttede jeg herhen til Gislson. Men for de to dage
jeg boede der - kostte det 108 Kr. - og for det havde jeg
lov at 2 nattek - og faar morgenkaffe - og 2 gange
middagsmad. Saa det var et fuldt at jeg kom derfra.
Gislson begynder straks med at sige - at han havde
ingen penge - saa han havde ingen penge - men inden
jeg fik det mig om - havde han alligevel købt en
tegning for 300 Kr. - og et par dage senere uoverens-
kom 3 Arkitekters tegninger - og de koster hver en
tegning for 400 Kr. stykket - og de to betalte med
det samme. Saa nu har jeg et billetter igen - og
jeg haaber ogsaa at kunne betale Svavar - jeg skylder
ham jo 1000 Kr. i det hele - det ville jo være godt - om
jeg fik det hele betalt. Men nu maa vi se hvordan det
går. I morgen kommer en redaktør for Pöfverigen og ser
for mine ting - og paa lørdag - et par af de tre komes
bekendt.

10-9-48.

Men min er det pludseligt blevet svært at købs billetter
 til nalandet herfra. Jeg gik derfor på det fornuftige
 og jeg har købt det Billet til den 23 Sept. med
 Drømmingen - Jeg kunne ikke betale med islandske
 Valuta. Min hvis jeg havde danske kr. Kunne jeg have
 købt 17 af Købs billetter. Jeg måtte søge i Frihøjens
 net og min var jeg i Midvej - Søndag på hotel Borg
 hos den danske Minn. her - det er en ny mand - den
 anden - Brinn - er død - og han sagde - at det var meget
 svært at få betalt - og derfor den nye lov som
 er kommet for 14 Dage siden - havde han sendt en hel
 del danske hjem - på Konsulats regning - selvfølgelig
 gelig mod at de betalte - naar de kommer hjem.
 Saa det er muligt at jeg ogsaa kommer hjem på
 den måde. Det er lidt en skam - efter at jeg
 har fået islandske penge. Men jeg må jo hjem.
 Men saa smakkede jeg forleden aften med den danske
 Præsident - Martin Larsen - og han sagde - at det
 kunne jeg ordne med ham med et Billet. For
 jeg sagde jo at jeg havde ingen danske penge - at gaaen
 her med - Men min vil jeg ingen gaa op på det
 uden jeg er helt sikker. Det endte nemlig for
 ledig med at jeg søgte om 10 isl. kr. til drikke
 penge - og det andet Min sagde - det var desværre - forstod
 jeg ikke. Men hvordan det end går - Saa er jeg
 alligevel hjemme ca. den 28 Sept. Hvis I er i Rye
 Saa kan I se på det fornuftige - hvornår.

10-9-48.
Men i aften er det saa slutt med alle de smukke
Jeg har aldrig været med til saa mange. Vi har dult og smukt
og rigtig Cigars i Kassar. Billederne blev jo hangt
op. Det er en meget jævn indstilling - maaske lidt
under det jævne - med Danmark som lidt dominerende
største billeder. Egil har tre - ret gode - men ellers
er jeg allerede blevet træt af de andre billeder. Der
var en stor fernisvingsfest paa hotel Borg. Saa var der
forresten et Thingvedis og Gullfos og Geisv. Vigtig og
Kari skænkede os det Geisv. Det var meget mærkeligt.
De mærkelige Kongens vandmøller - ret store - og som
Kamprediamanter - og Geisv: vi læs over en time og
ventede med en skaal og alt var roligt. og vi
søvn os og snakker - og julestilig - for den ved.
med - og i rasket flygter vi op af skaalen og et
skimlet efter - valde det Kongens vand i stort
bølger ned over skaalen - og vand og damp steg i
mange Raskaler op. De første øjeblikke efter
havde jeg helt ondt i siden. Det er ikke usædvanligt.
Vi læs der og brødt at vi det ville komme lang.
somme - og julestilig var det over os. Det er noget
af det mærkeligste jeg har været med for. Vigtig var
ogsaa dygtig - det - saa der var regnbue ind i
vandskvalerne - det var imponerende. Gullfos var
meget smukt - et meget stort vandfald - og drar
matisk naar vandet falder ned i kloben. Det
var en skam at I ikke naaede derhen. Men der
gaar nu bjarpe helt uden omkring - ~~saa~~ dem skide I
na. passere

Den aften spiste vi saa til middag med Børnemegeterne
og nogle andre i det skitotal - vi passerede - inden
vi kom ned i landet - paa turen med Læreren.
Men det var min lidt kvædet at give Saadan en tur paa
en dag. Vi var jo ikke saa langt derfra - ved gulfen.
- I minde sig - det er forstaaet - men det var alligevel dejligt
at se. Saa havde vi jo Middag og Bal inde paa Hotellet
paa Thingvelli - og de dejlige modlys paa himlen
om natten da vi kom hjem. Vi er her jo helt
mørkt allerede ved halvt fem.

En eftermiddag var vi paa Besøg hos præsidenten
paa Bessastadur - og blev flot betjent. Jeg sendte et
billede med da vi blev fotografere i Althingshuset
med præsidenten i midten. Han var min en meget
god mand - det kan man ikke sige andet. Men jeg
blev jo efterhaanden lidt borte af mine kolleger som
det saa smukt hedder. De var meget gode - men jeg
fjælte mig alligevel lidt inde i. Men min er det jo
overhalet Saa er det lidt - Runder jeg godt ha' tænkt
mig at rejse hjem min - men jeg var venter i 14 Dage.
Ja 13 Rm. Men i dag var saa redaktion for pederen og
og saa billeden - og paa onsdag aften skal jeg hen og se
Løjs hant.

Gis Løns Rone Rone hjem i nat med flyveren. Min
sid - at min spænde efter dig en dag inde i Tokanten -
men de sidste du var rejst til Barmhøst.

4 Jeg nær jo ikke at overvære nogen af vor fødselsdage.

Er det ikke snart mange år siden vi har været samlet. Men min Karl, Peter og Hans - jeg ønsker jer hyggeligt tillykke og håber at I alle tre har det godt, jeres Børn helbred.

I gaar var jeg her og så en udstilling af Strytters. Synsigni - der har aabnet et Rims Bjalleri - i en Bilt. Udbyggens atelier. Der var alle de ist abstrakte. De virkede meget løse i det - som om de ikke ved hvad de gør - men de har heldigvis ikke noget salomprag - med indlægget af ham Davidson - som kan minde lidt om Asger - Men det var alligevel rostatet over jeres den nordiske Rims - der er alt for pæn.

Saa vidt jeg forstod jeres Svares ville han blive hos jeres Island i vinter. Og jeg gik vidt om han sender billeder med til Hestens klinge. Han virkede jeres det sidste saa underligt fjernet. Men det kan være fordi han ikke rigtig var kommet igang med at arbejde.

Det med Linien er vel forbi for lang tid. Vær indstillingen ikke var god - Kan det ikke holde sammen med oppe. Men vi griner godt af Asger. Og næsten af ham. Han har en klar indstilling. Af dem jeres Synsigni. Deres synsigni er der ikke rigtig nogen man kan imitere. De er for ufærdige. Saa skulde man imitere dem alle sammen - som en gruppe - men jeg tror ikke alligevel. Men Rims maatte mødes Skulason - men nu ligger han halvdød på Sygehuset. Han skulde nu alligevel ha' svar på, da vi aldrig saa mange gange

10-7-48.

gange til ham i sommer. Han mødte for 14 Dage siden en
faldt mand paa hovedgaden - og han stog ham ned - saa
han fik hende Kæben og brækkede det ene Ben. Een af
dagene gaar jeg hen og besøgte ham.

Nu idag har jeg været ind og købt mig 2 par nye sokker og
et sæt underbuk. Saa er jeg jo for at vaske her. Jeg ville
ogsaa ha' haften skjorte - men de havde ikke noget stort
udvalg. I det hele taget er der ikke meget at købe her.

I torsdag var jeg jo fløt. Dislason laante en smutning
til mig - en halskjole Kommunistisk ministeres hoi. Men
de andre var nu lidt skuffede over - at jeg ikke kom i fløjt
bukser. Men det kan de sagtens sige Sagfører.

Men nu møde for denne gang. Hvis I har det godt
paa Bornholm - er der jo ingen grund til ikke at
blive der saa lange som I kan. Men jeg synes nu
med at faa et brev fra jer - om hvordan det gaar.

Og endnu en gang til lykkel med fødselsdagene
ja maaske forresten. er jeg lykke med jeres fødsels-
dag. Men i alle tilfælde - til lykkel - til lykkel - og
Ryg mine to søde Børn fra mig og Bedstes
hilsener jeres hilsener
og hilsener fra Ole og Sine Dislason.